

1984

“La revolució del meu poble ha estat feta, no per una persona singular, o per una elit particular, sinó pel poble. Les dificultats, els sacrificis, les lluites, el dolor i les morts d'aquests anys, els ha afrontat el poble”

CANCELLER MIGUEL D'ESCOTO
EL POBLE DE NICARAGUA

Per la seva lluita heroica a favor de la justícia, la llibertat i la pau, lluita que duen a terme amb gran dignitat, ja que creuen que els pobles han de tenir a les seves mans el seu propi destí; sense que la força, la violència o qualsevol coacció exterior puguin impedir el seu propi camí d'alliberament.

La revolució sandinista va començar el desembre de 1973 a Nicaragua liderada pel Front Sandinista d'Alliberament Nacional (FSLN), que va posar fi a la dictadura de la família Somoza, derrotant Anastasio Somoza Debayle, un governant corrupte, dictatorial i sanguinari.

El FSLN deu el seu nom a la memòria d'Augusto César Sandino, líder de la resistència nicaragüenca contra l'exèrcit d'ocupació d'Estats Units, que va morir assassinat a traïció l'any 1934 pel General Anastasio Somoza, cap de la Guàrdia Nacional.

El FSLN va comptar amb un gran recolzament popular, que va culminar amb l'entrada a Managua el 19 de juliol de 1979. Aquest triomf va ser acollit amb entusiasme en el món dels pobres però amb inquietud i temor en el món dels rics.

La revolució nicaragüenca aposta per una societat diferent on el poder i el protagonisme els tingui el poble, enfrontat a una societat classista que vol que els protagonistes siguin una minoria rica i opressora.

Després del triomf del FSLN es va iniciar un període de governs progressistes i d'esquerra que van haver de lluitar contra la política d'Estats Units que finançà grups armats antisandinistes (coneguts com la contra) i el bloqueig econòmic que va augmentar el sofriment del poble que, a més de mobilitzar joves i no tan joves per defensar la revolució, va haver de suportar les penúries ocasionades pel bloqueig.

Va recollir el premi Miguel d'Escoto.